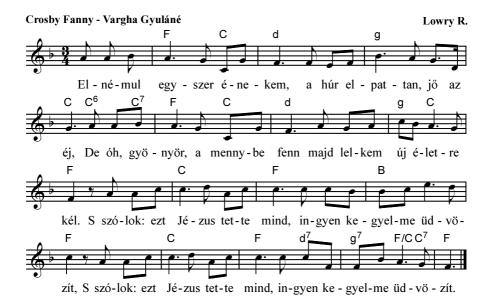
232. Elnémul egyszer

- Majd szétomol e porhüvely, mikor vagy hol, még nem tudom, De vár a mennybe' már a hely, mert készen tartja Jézusom.
  S szólok...
- Majd tán egy csöndes estelen hallom az édes szózatot: Pihenni térhetsz, gyermekem, és Jézusod megláthatod. S szólok...
- 4. Addig csak várok csöndesen, mécsembe öntök új olajt, S ha ajtót nyit az Úr nekem, lelkem ujjongva száll be rajt! S szólok...